

Bože słowo za nas

Boža lubosć je wulata do našich wutrobow přez swjateho Ducha, kotryž je nam daty. (Rom. 5,5)

Wšelacy křescenjo měnja, zo skutkuje swjaty Duch w nas wulke dziwne wěcy. Woni měnja, zo tón, kiž ma swjateho Ducha, zamóže w cuzych rěčach rěčeć, kotrež swjaty Duch jemu wozjewi a kotrež rěčacy sam ani njerozumi. Druzy maja zamóžnosć k profetiskim słowam za wuskutk swjateho Ducha, abo kmanosć, chorosće hojić. Swjaty Duch zawěsće tež to dokonja, štož tak mjenowani charismatiscykřescenjo jako prawe znamjenja křescanstwa widža.

Swjate pismo pak nas wučí: Hłowny skutk swjateho Ducha je lubosć. Tole spóznavamy nic jenož z našeho hrona, ale tež z přenjeho lista Pawoła na Korintiskich. W 12. stawje wopisuje wurjadne skutki swjateho Ducha, tutón staw pak zakónči ze sadu, zo chce nětko pokazać puć, kotryž je lepši

hač wužiwanje tutych darow. Potom wopisuje přez cyły 13. staw křescansku lubosć, kotraž je nam data: „... a hdy bych wěšćić móhl a wědzał wšitke potajnstwa a wšitke póznaće a bych wšitku wěru měł, tak zo bych hory přestajil, a njeměł lubosće, bych ničo njebył.“

Lubosć je najwjetši dar swjateho Ducha. Hdyž tutu mamy, tak zawěsće prawy puć a prawy skutk namakamy. Cyrkwinski wučer Hawštyń je prajil sadu: „Ama, et fac quod vis.“ To rěka: „Lubuj, a čin, štož chceš.“ Z tym chce wón na to pokazać, zo namaka lubosć, jeli je kruta a prawa, nimale wot samo prawy puć k pomocy.

Nětko pak rěka w našim hronje: „Boža lubosć je wulata ...“. Potajkim njejedna so wo lubosć, kotruž my jako čłowjeske džěci w sebi nosymy, ale wo lubosć, kotraž

so do našich wutrobow z Božeje wysokosće spožči. Tutu lubosć je nam Chrystus přinjesł. Wona rěka: Hačkuli sy hubjeny, hrěšny čłowjek, tak Bóh tebjje tola lubuje. Wón tebjje powjedže a škitá. Wón je tebi swětło na zemskim puću a chlěb žiwjenja. Jeho dobrotá nad tobu traje wěčnje. Lubosć potajkim njeje naša čłowjeska kmanosć, jako by nam móžno było, ju we sebi spłodźić, ale wona je Boži dar.

Kak pak móžemy tutón dar dóstać? Kak přińdže swjaty Duch k nam, a z nim Boža lubosć? Jenički puć, zo by lubosć k nam přišla a zo by ju swjaty Duch do našich wutrobow dał, je słuchanje na Bože słowa a prawe wužiwanje sakramentow. „Wěra přińdže z předowanja, předownje pak přez słowo Chrystusa.“ (Rom. 10,17) Tuž je potajkim rozsudne za naše ži-

wjenje, zo Bože słowo slyšimy, je pruwujemy a přiwarzamy, a to nic jenož z duchom, ale tež z dušu a wutrobu.

Čehodla pak trjebamy lubosć? Njeje swět tak twjerdy, zo je lepje, so přesadzić ze swojimi mocami? Njeje lubowacy naposledku tón hlupy? Po čłowjeskim měrjenju: Haj. Štož njesebičnje za blišeho skutkuje, tón přisadzi. Tež Jezusej so njeje hinak zešlo. Wón je swoje žiwjenje přisadził: našeho hrěcha dla a za nas. Tola Boža lubosć přesahuje mjezy čłowjeskeje logiki a mysłow. Wona skónčnje dobudže. Najpóźdžišo potom, hdyž woprawdže wšitko čłowjeske přestanje a Boži swět so započina.

Tak dołho njech nam wulije swjaty Duch Božu lubosć do našich wutrobow, zo bychmy rostli we wěrje, nadžiji a lubosći.

J. Malink

Wutrobne přeprašenje na Kublanski dzeń

póndželu, 8. februara 1999,

na Michalsku faru w Budyšinje. Započatk je w 9.30 hodž. Kónc wokoło 15.30 hodž. Chcemy zhromadnje Božu službu swječić, so wo cyrkwin-skim žiwjenju informować a přednošk slyšeć.

Farar n.w. Pawoł Albert njebohi

Kaž smy njedželu, 17. januara zhonili, je serbski farar n.w. Pawoł Albert we Weinheimje zemrěl. Chcemy w přichodnym čisle Pomhaj Bóh na njeho spominać.

Swětowy dzeń modlenja 5. měrca 1999

Znaćeće tute znamjo? Kóžde lěto přeprašuje nas na swětowy dzeń modlenja. Iriske žony su je načisnyli a mjenowali: „Swět w modlitwje“.

Štyri rózki, kiž měrja so kaž stolpy na srjedžišću, zwuraznja, zo so ze wšěch směrow zhromadźujemy k modlitwje. Kóždy běrtlk předstaji stilizowanu, klečo so modlacu žonu. Kruh woznamjenja swět. Z tutych elementow wobsteja křiže, kaž je wšudze w Iriskej nadeńdžeš.

Swětowy dzeń modlenja je po cyłym swěće najwjetše

ekumeniske zarjadowanje. Kóžde lěto na postajenym dnju zhromadźuja so w 170 krajach křescenjo wšěch wěrnywuznacow k modlitwje. ☞

Lětsa zestajichu modlitwy za tutón dzeń žony z Venezuele. Wuzwolichu sej temu: „Bože mile dótknjenje“.

We Venezueli knježi wjele namocy, kiž wuchadza wot stata kaž z bydlenkich štwórcow chudžiny, wot bohatych kaž wot syłowtych, kiž nimaja pjenjezy, sebje a swoje džěci zežiwić. Za žony we Venezueli je Bóh tón lubosćiwy, kiž pokoji kaž mać swoje džěco. Tute poselstwo znapřećiwi realitam wšědnego žiwjenja. Po cyłym swěće přiwótri so za wjele žonow a

džěci bówo přežiwnjenje. Tak nuznje, kaž trjebaja wšědny chlěb, žedza so za lubosću w žiwjenju a za Bohom, kiž je starosćiwy, kiž njehrozy a nje-strachuje, ale kiž je smilny a bliski. Modlitwy ze španiskorečneje Venezuele zahaja a zakónča so ze słowami: Bendición, Dios te bendiga – Bóh žohnuj tebje a mje a wšitkich čłowjekow, kiž žedza za lubosću.

5. měřca 1999 smy w swojich wosadach wšitcy přeprošeni na swětowy dzeń modlenja. **A. A.**

Wuhódanje křižowki z januarskeho čisła:

wodorunje:

1. mikado
3. doktorka
7. Abraham
11. rak
13. klamy
14. tu
15. Obdaja
18. bus
20. lód
21. pan
22. zwada
24. jutry
27. Janecy
28. rum
29. wurosće
31. kantor
32. džakna
34. disko
36. len
37. wo
38. zdaće
40. dar
42. doćahnyć
46. kćenje
48. dwójce
51. Eli
52. Hilža
53. palili
54. čah
55. cyroba
56. čipko

padorunje:

1. Matej
2. kral
3. drapak
4. tkalcy
5. oliwy
6. rabarbar
8. bul
9. hody
10. abt
12. Kanečanski
16. dujer
17. jandžel
19. Samuel
23. duć
25. tradać
26. ronić
30. jězdzić
32. dla
33. kwěćel
39. dołha
41. reja
43. hólč
44. celo
45. tip
47. Nil
49. wid
50. car

Waša

Jadwiga Maliniec

Serbski džěcacy tydzeń

Tež lětsa přewjedže Serbske ewangelske towarstwo nabožny tydzeń za serbske džěci. Wón budže wot **pón-dže, 26. julija, hač do njedzele, 1. awgusta**, na farje ewangelsko-awgsburgskeje cyrkwy „Wang“ w pólskim Karpaczu. Płaćizna wučini na wosobu 90 hr, potušenje je móžne. Prosy so wo přizjewjenje pola fararja J. Malinka, tel. 03591/600711.

Lube džěci!

Smějkotać ale tež džiwac směće so, hdyž slědowace prašenja a wotmołwy čitaće: wosebitosće, džiwcy a rekordy z biblije:

- Kotra kralowna měješe „njobjeske“ mjeno? Ester. Tute mjeno rěka „hwězda“.
- Kotre wosebite drjewo wužiwaše kral Salomo nimo kamjenjow při twarje Jeruzalemskeho templa? Drjewo cedrow z Libanona. Cedrowy štom je najwjetši w kraju biblije. Někak 40 m wysoko móže narosć. (1. kniha kralow 5.20)
- Do kotreho města posła japoštoł Pawoł swój najdlěši list? Do Roma. (list na Romskich)
- Kotre město mjenuje so w bibliji husto „Cion“? Jeruzalem.
- Kotre mjeno pochadza z ptačeho swěta? Jona. Jeho mjeno woznamjenja „hołb“.
- W starym Israelu běše z wašnjom, zo so zrěčenja abo jednanja z něčim wobkruća. Što to běše? Jednaćeljo dyrbjachu sej črije wuměnić. (Rut 4.7)
- Kotry wosebity talent mějachu mužojo ze splaha Judy? Woni běchu jara wušikne we wužiwanju čiskadła (Steinschleuder). Dawid, kotryž přislušeše splahej Judy, morješe z čiskadłom Goliatha. (1. chronika 12.2)
- Na kotrym zwěrju jěchaše kral Salomo k městnu, hdžež so na krala krónowaše? Salomo jěchaše na mulu, kiž slušese jeho nanej Dawidej. Jako Jezus na wosołje do Jeruzalema zajěcha, pokaza, zo bě tež wón kral. (1. kniha kralow 1.32-35; Matej 21.1-7)

G. Gruhlowa

Štó chce sej dopisować?

25lětny student teologije z Pólskeje zajimuje so za řeč, kulturu a stawizny Serbow. Ma wotpohlad serbsčinu nawuknyć a pyta tohodla za słownikom a gramatiku. Rady chcył zwiški do Serbow nawjazać a so z někim dopisować. Štóž chce jeho serbske zajimy podpěrać, njech pisa na:

Jacek Wszola
ul. Świętokrzyska 5/9
59-210 Legnica
woj. dolnośląskie
Polska

Leńka Meltcyna njeboha

Po dlěšej chorosći zemrě 9. januara 1999 w žohnowanej starobje 87 lět Leńka Meltcyna z Barta. Z bohatym přewodženjom so wona wutoru 12. januara poboku svojego hižo 1966 zemrěteho mandželskeho Měrcína Meltki na Bartskim pohrjebnišću pochowa. Wona zawostaji wulku swójbu pjeć dźěći, dwanaće wnučkow a 33 prawnučkow.

Njeboha narodži so 28. junija 1911 jako Urbanec Leńka w Droždźiju. Nan bě jako wjesny kowar a kruty Serb daloko po wokolinje znaty. W kruhu pjeć bratrow a sotrow přežiwi zbožowne dźěćatstwo w serbskim a křesćanskim duchu. Po konfirmaciji přeńdže z Worcynskeje wjesneje na Budysku ratarsku šulu. Pozdžišo služeše w měsće.

Doma w Droždźiju zezna pjeć lět staršeho nanoweho kowarskeho wučomnika Měrcína Meltku z Rakojd, kiž so po swjatoku přede wšěm ze serbskimi naležnosćemi zaběraše. Słušeše do wjednikow Serbskeho Sokola a rozwožowaše wšědnje ze svojim motorskim a pozdžišo z awtom Serbske Nowiny po wsach. Jemu poboku zrosće Leńka Urbanec do serbskeho młodžinskeho hibanja. Njebě jenož člonka, ale wot 1930 zwjazkowa načolnica w Sokole. Jako tajka wobdžěli so tež na zajězdach do wukraja.

1931 so Leńka Urbanec a Měrcín Meltka zmandželištaj. Samsne lěto wotewrištaj w Barće mechanikarski wobchod, hdžež so wot koleśa hač k ratarskim gratam sporejdi wšo, štož bě wjesnjanam na kruchi šlo. Leńka Meltcyna měješe dźělapołne žiwjenje. Podpěraše mandželskeho, wobstara małe ratarstwo a wočahny pjeć dźěći. Čezke bě za nju lěto 1966. Zhubi mandželskeho a dyrbeje duchownje zbrašeneho

syna na přeco dać do hladarnje. Porjedžernju přewza přichodny syn, Leńka Meltcyna pak nawjedowaše hač do 80. žiwjenskeho lěta předawarnju a tankownju. Hišće po politiskim přewróće bě móžno, sej při małej tankowni wosrjedź wsy wot přečelneje staruški serbsce kazać bencin.

Meltkec swójba bě serbska a křesćanska. Wona bě wuwzaće w kónčinje, hdžež serbsčina wuměraše, a w času, hdyž so dźěći bóle na młodžinsku swjećbu hač na konfirmaciju stachu. Džowki zrosćechu do wosady a wopytachu Serbsku rozšěrjenu wyšu šulu. Wo swójbnym zmyslenju swědči hišće dženśa srěni zwón na wěži Bartskeje cyrkwy z lěta 1950 ze serbskim napisom: „Če Božo khwalimy – Darichu tři susodza: Pawoł Wacker, Měrcín Meltka, Gerhard Grofa 1950“. Leńka Meltcyna spěwaše tři lětdžesatki w Bartskim cyrkwinškim chórze, chodžeše stajnje na serbske kemše a bě čitarka Pomhaj Bóh. Swójbna tradicija je so wuchowala hač do džensnišeho. Prawnučka dźěše loni w serbskej drasće na serbsku konfirmaciju.

Na pohrjebje, kiž bě po přecu přiwuznych dwurěčny, spominaše sup. Albert na njebočičku jako žonu, kiž bě čas žiwjenja wostała swěrna wěrje a narodnosći. Njeh wotpočuje w Božim měrje.

T.M.

Za wowku

Ty wonješ kaž wětrik
kiž pisane lisćo rejować da
twoje włosy –
šědžiwa trawa při kromje puća
twojej sprócnej woći
so runatej blědemu njebju
twoja koža –
dawno hižo zwjadła a skorata
(ta nas wšitkich žiwjaca zemja)
ruce poľnej mozli
kotrejž lubosć płodžištej
a hišće płodžitej
skutk jednoho žiwjenja čłowjeskeho

raz
přewobročiš so zaso na zemju
nalětni wětrik budže twoje mjeno pišpolić
twój chłódk nad lukami so znošować
twój duch namakać měř w morju
bježkónčnosće

twoja mysl pak
budže we mni
płodna.

Hana Wićazowa

Wjazońca: Wokrjesna synoda

Pjatk 6. nowembra 1998 zeńdže so Nazymska wokrjesna synoda we wosadnym domje we Wjazońcy. Tema synody běchu „swójbne styki“.

Po nutnosći je nam město přeprošeneho nawody zarjada za młodžinu a swójbu z Kamjenicy, knjeza Kogge, knjeni fararka Raschowa z teologiskeho wučerskeho instituta (TPI) z Moritzburga přednošowała.

Wona wuńdže wot dweju přikładow. W jednym so praji, zo je swójba kaž drohotny złoty bul, kiž kula so přeco dale. Kruty, wobstajny wobraz wo swójbje poprawom nimamy. Struktura swójby je so přeměniła. W srjedźowěku běše swójba hišće hospodarski cyłk. Po dźělenju dźěla je so wona na małoswójbu wuwjawała. Dženśa bóle partnerstwo hłownu rólu hraje.

Fararka praji, zo džensniši džen 40 % dźěći njewotrosće w samsnej swójbje; wšak so někak třecina mandželstwow dźěli.

Što praji biblija wo swójbje? Nastorki dawa wysoki kěrluš Salomona. Bóh škita partnerstwo, a swójba je móžnosć, Božu přítomnosť dožiwić.

Dokelž je swójba něšto žiweho, štož so wuwjawa, a my składnosće wobwliwowanja mamy, je derje, hdyž najprjedy situaciju našeje swójby spóznamy a w dalšim bibliske nastorki při wzamymy. Hdyž chcemy situaciju swójby spóznać, mamy wjacore dypki pruwować:

1. atmosfera w swójbje (strowe wuwice dźěći a dorosćonych, škita žiwjenskeje wole)
2. komunikacija w swójbje, tež komunikacija bjez slo- ➔

wow słuša k tomu (přerězk stej džensa dvě mjeńšinje wob džeń, sluchanje tež na slabšich)

3. zadźerženje w rozkorach (rozrisanje problemow, přičiny rozkorow)

4. dorozumjenje we wažnych prašenjach

5. stejišćo swójby w towaršnostnym wobłuku.

Hdyž smy wšitko sprawnje přepruwowali, smy cyle wěsće tež njedostatki widźeli. Nětko zaleži na nami, zo sej z biblije wzamy nastorki, zo so po Božej woli naša swójba do praweho směra wuwija.

W druhim džělu předno-

ška zaběraše so knjeni Raschowa z wosadu jako „familia Dei“. Tu wona nam samny puć poručí: Najprjedy zaso situaciju po tych pječ dypkach spóznać, a w dalším schodženku nastorki z biblije přiwać. W pjatym dypku je tež wažne, kak zwonkastejacy nas we wosadze widža. Skónčnje wona w mjezsobnym wuknjenju swójby a wosady widži wažny nastork w dalewuwiću.

Po małej přestawce, w kotrejž je nam pjekarski mištr dobru pizzu poskićil, smy w mjeńšich kruhach wo słyšnym přemyslowali.

W dalším dnjowym dypku je farar Melzer rozprawjal wo wopyće hosći partnerskeje wosady z Tanzanije w Budyskej eforiji. Ze zajimom su sebi hosćo wobhladali sadźenje młodych štomow, wuhlowe jamy wokoło Wochoz, rybarstwo a druge přikłady za polěpšenje situacije w afriskej domiznje. Jako małe znamjo zwjazanosće je so hosćom za kóždu swójbu 10 kg majsoweho symja sobu domoj dało. Problem hłoda a čěkańcow je w Tanzaniji wulki. Porno tomu su naše problemy snadne. Přeco zaso džěše wo prašenje, kak

móhł so zajim za Afriku pola nas budzić. Wudawki za lět je njesła akcija „Chlěb za swět“. Tak běše wopyt zaso wažny nastork, na dar za „Chlěb za swět“ njezabyć.

Skónčnje nam farar Groß přednjese rozprawu wo přestrukturěrowanju našeje eforije. Kaž bě krajna synoda wobzamknyła, dyrbi so tež w našeje eforiji ličba městnow za fararjow, kantorow a katechetow pomjeńšić. Džak so wupraji za zwólniwość, dočasne hić na wotpočink. W oktobru je so plan wobsadźenja městnow wot krajneho zarjada wobkrućil. **H. Wirth**

Tafla na šuli w Rozwodecach

Nalěto 1879 spjelni so dawne přeće Rozwodečanow. Dóstachu dowolnosć natwarić šulu we wsy. Džěći z Rozwodec a ze susodnych Bójs-wec, Bjedraska, Sombarka a Supowa bórže hižo njetrjebachu, kaž běchu to generacije činili, nózkwac do Budestec.

10. julija 1879 položi so zakładny kamjeń a 7. měrca 1880 so šula swjatočnje poswjeći. Za wučerjy přistajeny bu Korla Krawc, nan hudźb- nika Bjarnata Krawca, kotryž bě hižo něšto lět w Budestecach wučeril a znaty jako do- bry serbski wučer. Rozwode- čenjo witachu jeho z wozje- wjenjom w nowinje:

„Našemu knjezej wučerjej Krawcej jako wustojnemu wodźerjej džěći a swěrnemu Serbej z wutroby přejemy, zo by wón nětko w našej šuli z radosću džělať a zo by jeho skutkowanje wot Boha boha- će žohnowane bylo.“

Nowa šula bě dwurěčna. Serbske džěći njeprjindźechu jenož z přewažnje serbskich Rozwodec, ale tež z wokol- nych wjeskow. Po smjerći Korle Krawca 1898 skutko- wachu tu dalši serbscy wučer- rjo. Hišće po druhej swěto- wej wójnje podawaše wučer Mjehela serbsčinu, ale šule-

rjow, za kotrychž bě to maćer- na řeč, tehdy hižo njebě.

Rozwodečanska šula je džensa zakładna šula. Stejo před nej nadpadnje či wyše woknow zamurjowana pě- skowcowa tafla z namolowa- nej lětoličbu „1879“. Hlada- li dokładnišo, spodźiwaš so nad njerunym podložkom tafla. Po kromach je porja- dnje hładka, ale srjedza je wšo horbikate. Zda so, jako by tu raz pismo wudypane bylo. Bě něchtó njelube, časej njewotpowědowace hrón- čko zamazať z wobmjtkom? Zastupmy do šule a wobhoń- my so.

Sulska kucharka so nad prašenjom zadžiwa, dže sej taflu wobhladać, ale njewě sej hinašeje rady hać zawołać direktorku. Tež tuta měni, zo bě na tafla hižo přeco lět- ličba namolowana. Jako wobkrućenje rozloží, zo mě- jachu hakle wóndano wusta- jeńcu wo stawiznach šule, w kotrejž pak tafla naspomnje- na njebě. Wućahny historis- ke foto, ale tež wone nalež- nosć njewujasni, dokelž drje je tafla spóznać, nic pak na- pis na nej.

Skónčnje poda so tež direktorka na dwór wobhla- dać sej taflu. Přiznaje, zo je horbikate. Nadobo so dopy-

Šula w Rozwodecach z taflu nad woknami přenjeho poschoda

Foto: awtorika

mni, zo bě tu snadź tola raz hrónčko wudypane bylo, naj- skerje něšto z „lieber Gott“. Namjetuje so wobhonić pola wuměňkarjow, kiž běchu ně- hdy tu do šule chodźili.

Přeni njeje doma, druhi jenož telefonisce docpěć. Třeća adresa je spomožna: Knjeni Lajnertowa, wudowa serbskeho basnika Jana Laj- nerta, so dopomina na w- prajenje swojeje čety, zo mě- ješe tafla něhdy serbski na- pis: „Pas moje jehnjata“. Ale, tak přistaji, wokoło lěta 1968, hdyž je wona tu započala wučerić, napisma hižo njebě.

Štwórta adresa njeby dale pomhała, njeby-li knjez F. wobsedzał wobšěrnju biblio- teku. Wućahny z polcy staru domiznowědnju brošurku, z kotrejž je zhonić: „1935

wurde auch bei uns der Sor- bischunterricht verboten. Die jahrzehntelang an der Schule befindliche Inschrift in deutscher und sorbischer Sprache: ‚Weide meine Läm- mer!‘ mußte 1938 ausze- mentiert werden.“

Zakładna šula w Rozwode- cach nima přichoda; hižo nětko je bjez přenjeho lět- nika. Tón njechodźi kaž ně- hdy do Budestec, ale wozy so do Korzymja. Wjac hać stolětne stawizny šule so bórže zakónča. Što so z twa- rjenjom, kotrejž słuša gmej- nje, po zawrjenju šule stanje, njeje hišće jasne. Wotwidžeć pak je, zo so na taflu hižo nje- wróći originalne napismo:

„Weide meine Lämmer!
Pas moje jehnjata!“

Trudla Malinkowa

Zaslužbných Serbow počesći Zwjazkowe předsydstwo Domowiny 12. decembra 1998 na centralnym zarjadowanju w Budyskim Serbskim domje. Předsyda Jakub Brankačk wuznamjeni za zaslužby wo ewangelskich Serbow knj. Hanku Chěžnikowu z Cokowa a knj. Hanku Tarankowu (naprawo) z Budestec. Woběmaj spožči Čestne znamješko Domowiny. E. Bigonowa

Drježdžany: Krajna synoda

Wot 13. do 16. nowembra 1998 wotmě so 6. zeńdženje 24. sakskeje synody. Hłowne temy běchu:

- rozprawa biskopa
- rozprawa krajnocyrkwinskeho zarjada
- rozprawa cyrkwinskeho wjednistwa
- wotličenje na lěto 1997 a
- hospodarski plan za lěto 1999

Biskop Kreß staji swoju rozprawa pod temu „... njeje ničo lěpšeho, hač zo je čłowjek wjesoty při swojim džěle“ z předarja Salomona 3,22. Wón wuńdže z trašaceho słowa „strukturelneje bjezdžělnosće“. Hišće hač do połojcy 19. lětstotka bě priwileg, hdyž něchtó njetrjebaše džělać, džensa je nimale nawopak. Kedžbliwosć je trěbna, hdyž so z temu džěla a bjezdžělnosće zaběramy. Biblija zrozumi džělo jako džěl čłowjeskeho žiwjenja. Hdyž so rozmysluje wo zmysle žiwjenja, słuša džělo na kóždy pad k temu. Ale džělo njeje přeco na pjenjezy wjazane. Što pak rěka „wjesoty być při

swojim džěle?“ Ze stejišća wěry rěka to, Boha chwalić móc. Hdyž čłowjek dla strukturelneje bjezdžělnosće wjac Boha chwalić njemóže, widži biskop w tym teologisce rozsudny dypk, kiž dyrbi nas wubudzić.

Sedma kazeń namotwja, nic kradnyć. Hdyž so někomu džělowe městno bjerje, je to tež we wěstej měrje kradnjenje. Tute mysle dyrba nas zaběrać. Wulki respekt dyrbymy před tymi měć, kotřiž čestnohamtsce džělaja. Hdžež so poskići džělo džělić, dyrbjeli to podpěrać. Biskop skónči z dowěru, zo smy a wostanjemy w Božej ruce.

Rozprawa krajnocyrkwinskeho zarjada:

Na nazymskej synodze dóstanu synodalajo wobšěrnú rozprawa wo wšitkich aktiwitach krajneje cyrkwy wot nazymy lońšeho lěta sem. Zo byšće wědzeli, kajke dypki rozprawa ma, chcu je raz mjenować:

1. Cyrkwinske džělo z džěćimi a młodostnymi: Tu so

rozprawja wo situaciji a přeměňenjach w džěle z džěćimi a konfirmandami, wo nabožinjě a wo přeměňenjach pola wobwodnych katechetow. W druhim džělu so rěči wo situaciji młodžiny a wo wuskutkach na džělo z młodžinu.

2. Připowědanske služby, dušepastyrstwo, cyrkwinske a nadwosadne nadawki: K připowědanskim službam słušeja „Pro Christ“, „Słowo a wotmołwa“ a „Cyrkej po puću“. K dušepastyrskaj službje liča dušepastyrski insitut w Lipsku, služba w chorownjach, služba za hluchich, telefonowe dušepastyrstwo, džělo w „Domje čišiny“ w Grumbachu, služba w jastwach, pola policije a pola wojakow. Cyrkwinske skutki wobsahuja džělo mjez žonami a džělo mjez mužemi, cyrkwinski iniciatiwu za bjezdžělnych, cyrkwinski džěl 1999, dom diakonow w Moritzburgu a sakske bibliske towarstwo. Dalše služby su Lipsčanska krajna wosada, Mišnjanska akademija, ewangelske kublanje dorosćenych, nowa ludowa wyša šula w Kohren-Sahlisu a studentske wosady. Dale so rozprawješe wo zhromadnym džěle Židow a křesćanow, społnomócnjenych za wěru a literaturu, wěru a přirodowědu a wobswět, za swětonahlad a prašenja sektow. Do džěla z medijemi słušeja cyrkwinska nowina „Sonntag“, zamołwity za rozhlós a telewiziju a tež běrow za nowinarstwo. Krajna cyrkej ma tež wumělsku službu a wupožcowarnju za diasu a druge wobrazy. K nadwosadnym skutkam słuša tež džělo z wukrajnikami.

3. Bože služby, cyrkwinska hudźba a zastaranje piščelow.

4. Wukublanje a dalekublanje: Tu ma so mjenować teologiska fakulta a předariski seminar w Lipsku. Pastoralny koleg je kónc lěta 1998 wot Krummhennersdorfa přechańny do Mišnjanskeje akademije.

W Moritzburgu je teologiski pedagogiski insitut, kiž wukubła wikarow, katechetow, wučerjow za nabožinu a pěstowarki, a mnoho dalekublanjow přewjedže. Dalše kublanišća w zamołwitosći cyrkwy su:

- fachowa šula za nabožinu a diakoniju w Moritzburgu
- wysoka šula za cyrkwinski hudźbu w Drježdžanach
- fachowa šula za socialne naležnosće w Bad Lausick
- fachowa šula za socialne džělo w Drježdžanach.

Jedyn džěl rozprawy nastupaše kublanje za zarjadnistwo a dalekublanje sobudžělaćerjow na pohrjebnišćach.

1. Pěstowarnje a ewangelske šule: Lipsčanski šulski centr ma zakładnu a srjedźnu šulu a gymnazij. W Drježdžanach je Křižny gymnazij a swobodna ewangelska šula. Šulski centr w Kamjenicy ma zakładnu a srjedźnu šulu. W Limbach-Reichenbachu je so zakładna a w Husce srjedźna šula založila.

2. Krajnocyrkwinske zjednoćenstwo.

3. Ekumeniske počahi: K tym słušeja počahi k partnerskim cyrkwjam we wukraju, ekumeniska diakonija, „Chlěb za swět“, „Nadžija za wuchodnu Europu“, džělo w diasporje a cyrkwinska služba za wuwice „chudych krajow“, kaž tež ekumeniske počahi z cyrkwjami w Němskej.

4. Rozprawa wo financach: Tu so wobmjezuje rozprawa na cyrkwinske dawki, cyrkwinske pjenjezy, na přizjewjensku službu, statne přinoški a na wurunanje financow w EKD.

5. Twarstwo w krajnej cyrkwi.

6. Njeskutki na cyrkwinskih twarjenjach.

7. Aktiwity EDV a škit datow.

8. Wosebite džěle prawnistwa kaž džělowe abo tarifowe prawo, prawo sobudžělaćerjow abo sudniska móc zarjadnistwa.

9. Archiwy.

10. Počahi mjez statom a cyrkwu.

11. Ewangelski běrow Sakskeje.

12. Rozprawa wo džěle zamołwiteje za runoprawosć žonow w krajnej cyrkwi.

13. Pohrjebnišća.

14. Zarjad za pruwowanje zličbowanjow.

15. Rozprawa wo stawje přeměnenjow struktury w krajnej cyrkwi. Cyłkownje ma rozprawa 70 stronow.

Rozprawa cyrkwinskeho wjednistwa wopřija pjec dypkow:

1. Kak je krajna cyrkej wobchadźala ze zniženyimi financami a ze strukturelnymi a personelnymi scěwkami?

Zarjadniske džělowe městna budu so wo 135 na 517, farske městna wo 160 na 650 a městna za kantorow wo 38 na 195 znižić. Pjenježna podpěra za cyrkwinske skutki dyrbi so porno 1997 wo 25 % hač do lěta 2000 znižić. Mzda fararjow a cyrkwinskih zastojnikow so zniži na 73 % mzdy w zapadze. W cyrkwi so džělo we wulkej měrje džěli.

2. Kak steji z pospytom cyrkwinskeje iniciatiwy za bjezdžětnych?

W 19 wosadach su tuchwilu městna zetkanja a poradžowanja za bjezdžětnych, kotřiž nimaja wulki wuhlad na džělowe městno. 600 tajkich čłowjekow ma přez tute iniciatiwy džělo. Fararjo a cyrkwinsky zastojnicy přinošuja lětnje 270 000 hr do kasy za bjezdžětnych. Wězo móžeja tute projekty jenož znamjo być, ale tola so jara wužiwa.

3. Kajke iniciatiwy su we wosadach a cyrkwinskih skutkach? Mnoho by dyrbjalo so tu naličić, hdžež so prócuje wo słabych towaršnosće ale tež wo podpěru za tych, kotřiž zamołwitosć w gospodarstwie njesu. Eksemplarsce njech so mjenuje džělo za ludźi bjez bydlenja. W Drježdžanach so každu nóc wokoło 30 ludźi w sydom

wosadach wotměnjejo zetka. Tu su nowe móžnosće, zo cyrkej za chudych wočinjene durje a runje w zymje ćoplu stwu ma.

4. Kajke změny su w diakoniji? Wot 1990 hač do nětčišeho je ličba sobudžělaćerjow wot 2 000 na 13 000 postupała. Woni wobstaraja někak: 100 starownjow, 100 socialnych stacijow, 50 bydlnskich domow za zbrašenych, 25 džěłarnjow za zbrašenych, 160 pěstowarnjow, 50 domow za džěći a młodostnych, 230 poradžowarnjow a 14 chorownjow a rehabilitaciskich klinikow.

Přez tysac sobustawow diakonije je w předsydstwach a nosy wjednistwo sobu. Wot 1992 wuda so za nowo- a přetwary 1,7 miliardow hriwnow. Někak 45 % sobudžělaćerjow njeprisušanej cyrkwi, dokelž su so sobu přewzali. Tu je hišće mnoho džěla trěbneho, zo so cyrkwinski profil diakonije zaso bóle pokaza.

5. Kajki puć dyrbi cyrkej dale hić? Ewangelij plaći wšěm čłowjekam a križ je móc słabych. To su hłowne wuprajenja biblije a cyrkwe. Profeća njesu bohatych dla bohatstwa začisnyli, ale dla znjewužiwanja bohatstwa. Chudym pomhać je winowatosć napřećo Bohu. Jezus je so chudym a bohatym přiwobroćil a wočakuje, zo tón, kiž ma, z tym džěli, kiž nima. Swójstwo je požconka, z kotrejž dyrbi so z džakom a rozumom hospodarić. Na to ma cyrkej pokazać.

Naša cyrkej je cyrkej za lud, cyrkej w zjawnosći, cyrkej wosrjedź towaršnosće. Tomu je něhdyši ateistiski stat husto zadžěwał. A tola su so křesćenjo we wšelakich časach na wšelake wašnje wobarali a jednali. Tež džensa dyrbimy so na tym městnje, hdžež stejimy, angažować, zo bychmy cyrkej za lud, cyrkej w zjawnej zamołwitosći a cyrkej wosrjedź towaršnosće wostali.

Ważny dypk běše tež zaso hospodarski plan za lěto 1999. Wón je so znižil na nimalo 269 mio hriwnow wo 5,2 %. Liči so z tym, zo budu dochody přez cyrkwinske dawki wo 10 na 95 mio hriwnow spadnyć a dochody EKD porno 1997 wo 5 na 100 mio hriwnow.

Hosćo synody běchu mjez druhim z Čech farar Petr Pivoňka a Jerzy Pilarski z Pólskeje. Biskop Sibya z Južneje Afriki je nas z wopytom překwapil. Wón bě z druhimi z hosćom w Pirnje.

Skónčnje smy na tutym 6. zeńdženju počas tuteje 24. krajneje synody Sakskeje swjećili. Cyrkwinska kabaretowa skupina je nam loštny program předstajila. Ale tež biskop Kreß je nas ze žortnym přednoškom zabawjal. Profesor teologije z Lipska dr. Kühn je nam na klawěrje rjanej twórbje zahrał. Wón bě wot lěta 1972 w synodze a je so wot synody rozžohnował.

Da-li Bóh budže přichodna synoda wot 23.-24.4.99.

Handrij Wirth

150 lět serbske kemše w Drježdžanach

Jubilej 150 lět serbskich kemšow w sakskej stolicy woswjeći so z ekumeniskej nutrnosću 12. decembra 1998 we wosadneje žurli Lutheroweje wosady w Drježdžanach-Nowym měsće. Nimo Serbow z Drježdžan běchu přijeli tež hosćo z Łužicy a samo z Berlina. Z wutrobnym přikleškom so wosebje powita sup. na wuměnkku Gerhard Wirth, kiž je so lětdžesatki wo Drježdžanske kemše starał.

Nutrnosć wuhotowaštaj zhromadnje serbski sup. Siegfried Albert a katolski farar Wito Šćapan. Bě to wuwažena a dostojna swjatočnosć z krótkimaj, jubilej wopominacymaj předowanjomaj wobeju duchownej a z mócnym spěwanjom kemšerjow. Přizamkny so kofejpiće, při kotrymž knježeše čita bjesada. K našemu wulkemu wjeselu běchu tež Serbja přítomni, kotřiž njeběchu so hišće na našich běrtklětnych wosadnych popołdnjach wobdžělili. Swjedženski přednošk měješe knjeni Trudla Malinkowa. W sprócniwym džěle bě přeslědžila žórta w Drježdžanskich a Budyskich archiwach wo spočatkach serbskich kemšow. Wuslědki su wozjewjene w Rozhledze č. 12/1998, str. 442-449

pod nadpismom „Załoženje serbskich ewangelskich kemšow w Drježdžanach“. W swojim žiwym přednošku rozprawješe wo tym, zo běchu serbske wosady 1900 Drježdžanskej Křižnej cyrkwi darili keluch a patenu ze serbskim napisom. Keluch so tam džensa hišće prawidlownje wužiwa. Z wulkim zajimom sej jón přítomni wobhladachu. Kemše w Drježdžanach běchu stajnje „šefowa naležnosć“ wodžaceho serbskeho duchowneho. A tak wožiwi sup. Albert w oktobru 1987 tradiciju. Z přikleskom zwuraznichu zhromadźeni džak knj. Malinkowej, kotremuž so přizamknu.

Tradicionalne spěwanje serbskich spěwow bu přewodžane wot trompety a klawěra. Dr. Marjana Bubnarjec přečita postrowaj biskopow Volkera Kreßa a Joachima Reinelta, a Jurij Łuščanski přednjese postrow předsydy Domowiny Jakuba Brankačka. Džak słuša pilnym Drježdžanskim pomocnicam za pohosćenje něhdže 50 wobdžělnikow a wšitkim, kiž přinošowachu k poradženju swjedženja. Přichodne wosadne popołdnje w Drježdžanach budže 6. měrca.

M. Handrij Sembdner

Nowolětne postrowy do redakcije

Wot wutroby do wutroby, wot domu do domu přejemy strowotu, měř a zbožo. Spokojne nowe lěto přeje a Bože wobarnowanje a požohnowanje vašeho džěła wuprošuje
dr. Andrej Filo ze swójbu z Českeje

Lube sotry a lubych bratrow z mnoho wutrobnymi postrowami strowi

Hans P. van der Horst z Boxmeer w Nižozemskej

Žohnowane a wjesole hody, pokoj a žohnowanje Boha za nowe lěto 1999 přeja a wutrobnje strowja

Jiří, Jaroslava a Jaroslav Kalenský z Prahi

Wulce waženy knježe serbski superintendento, njech su za Was a Wašich serbskich wosadnych hody bohate z Božim žohnowanjom a nowe lěto zbožowne. Z wutroby to přeja člonoj Pólsko-serbskeho towarstwa, delnjošleski wotdžěl, we Wrocławju.

W mjenje wšitkich

Ludmiła Gajczewska, jednaćelka wotdžěla

Hodowna baseń

Swjata swójba z Jezusdžěćatkom

hlada na ćmowu nóc ...

Wonka běle hody

wupyšene z chójničkami

a darikami.

Njech su to dary našich myslow

a wutrowow

nutřka.

Ludmiła Gajczewska, Wrocław, hody 1998

Waženy bratře, džakuju so za „Pomhaj Bóh“, strowju Was wutrobnje a přeju žohnowany hodowny čas Waš
Bohuslav Vik ze Skuteč w Českej

Do lěta 1999 přejemy wšěm a sebi: „Njespiće, stejiće we wěrje; budźće mužni a budźće sylni. Wšitke vaše wěcy njech so stanu z lubosću.“ (1. Korint. 16, 13-14)

Jara so džakujemoj za připóstanje časopisow „Pomhaj Bóh“ a „Benjamin“. Připoložimoj wobraz wosadneho domu w Tisu, dokal w léću přijědu tež džěći wot was z Łužicy. Mamoj z nich radosć.

Jarmila Strádalová a Jaromír Strádal z Tisa w Českej

Radostne a žohnowane hodowne dny a wšo najlěpše a strowotu w nowym léće 1999 přeje Wam

čitar PB z Warszawy

Wulce česćenemu knjezej serbskemu superintendentej Siegfriedej Albertej a tež wšitkim lubym ewangelskim Serbam nanajwutrobnije a nanajlěpše přeća žohnowaných hód a tež zbožo do noweho lěta 1999 přeje w swojim mjenje a tež w mjenje pólsko-serbskeho towarstwa

Waš dr. Zbigniew Gajewski

Ewangelska wosada w Bělej Wodze

Hdyž před lětomaj mój přečel Gerhard z Francoskeje ke mni na wopyt přijědže, džywaše so, zo wuhlada na taflach wsow a wulkeho wokrjesneho města Běla Woda nimo němskich tež serbske abo „wukrajne“ pomjenowanja. Mysleše hižo, zo bě sej do Pólskeje zajěł. Potom zhoni, zo bydli we Łužicy něhdže 60 000 Serbow a zo so tu němsce a serbsce rěči. Dróhowe tafle w Bělej Wodze su tohorunja dwurěčne.

Běla Woda ma hišće 28 800 wobydlerjow. Ewangelska wosada je wulka a w njej knježi čile žiwjenje. W Křižnej cyrkwi swjeća prawidlownje kemše superintendent, farar a fararka. Na reformaciskim swjedženju 1998 bu superintendent Wittig na dostojne wašnje rozžohnowany wot biskopa Wollenwebera. Powosomlětnym zaslužbnym skutkowanju w Bělej Wodze poda so na wuměnk a přesydli so do Pirny. Jeho mandželska dr. Dagmar Wittig bě zamołwita za wosadne łopjeno, kotřež kóždy druhi měsac wucha dža a so w redakciskim kruhu pripravuje. W nim wozjewja so wšitke wosadne powěšće.

Do započatka kemšow spěwaja z Ruskeje wusydleni Němcy swoje spěwy. Woni su do wosady přiwzaći a so čile na wosadnym žiwjenju wobdžěla. Prawidlownje schadžuja so wosadne kruhi kaž tež redakciski, pišćalkowy a paslenski kruh. Tež bibliske hodžiny so wotměwaja. Wo hudžbu postarataj so

cyrkwinski a pozawnowy chór pod nawodom kantora Lehmana. Raz wob tydžeň podawa so šulerjam přenjeho do šesteho lětnika nabožina. Młodostni schadžuja so w swojich kruhach w domje Korczaka pod nawodom młodžinskeho diakona. W Korczakowym domje su tohorunja zaměstnjene wotrjady a poradžowarnje diakonije. Za socialne džěto mjez młodžinu angažuje so socialny diakon. W Bělej Wodze mamy tohorunja ewangelisku pěstowarnju.

We wosadze so jenož nje džěla, ale tež rady swjeći. W léću mějachmy pěstowarnski swjedžen a w oktobru swjedzeń we wobchodze, kiž předawa twory z třěćeho swěta. Dale swjećimy swójbne swjedženje a swjedzeń swjateho Měrcina. Njedžela diakonije, žnjowodžakny a reformaciski swjedzeń so wot wosadnych jara derje přiwzaja, tak zo městna w cyrkwi lědma dosahaja. Woblubowany je adwentny koncert, kotryž zhromadnje wuhotuja ewangelski, katolski, měšćanski a pozawnowy chór. Jara swjatočne a derje wopytane su kemše na wysokich cyrkwin-skich swjedženjach.

Wosadne žiwjenje so wobohaća přez přećelske styki k partnerskim wosadam w Žarach w Pólskej, w Zelhemje w Nižozemskej a we Wilhelmshafenje.

15. oktobra 1998 měješe superintendent Albert z Budyšina serbske wosadne položnje.

Georg Häusler

Nowe dróhowe mjena

W Małym Wjelkowje a Słonej Boršći dyrbjaja wo nowych mjenach za swoje dróhi přemyslować. Wsy stej so lětsa Budyšinej přirjadowaloj, přez což su nastali dwojenja.

Tak maš na př. tuchwilu w Budyšinje a w Małym Wjelkowje Karla Marxowu dróhu a Cyrkwin-ske naměsto.

Zwjeselace je, zo so při pytanju za nowymi mjenami ↔

wosebje mysli na zaslužbne serbske a cyrkwinske wosobiny. Za Słonu Boršč je so namjetowała dróha Handrija Zejlerja, kiž bě so tu narodził. W Małym Wjelkowje přemysluja wo dróze Mateja Dołheho. Dołhi bě serbski ryčerkubler a sobuzaložer serbskeje Ochranowskeje wosady w Małym Wjelkowje. Dalša dróha ma dóstać mjeno Friedricha Gruhla, Serba, kiž je sławnu Gruhleca zwonylijernu založil.

Zo by mjeno založerja Ochranowskeje wosady móhło w Małym Wjelkowje wostać, dyrbi so přemjenować Zinzendorfowa dróha w Budyšinje. Steji namjet, jej dać mjeno Kaspara Peukera, Budyskeho Serba, kiž bě přichodny syn sławného reformatora Melanchthona. **T.M.**

Powěšće

Budyšin. Hižo lěta je z tradiciju, zo swjeća Serbja z Budyšina a wokoliny Božu nóc patoržicu w 10 hodź. na žurli Michalskeje fary. Tak tež loni. Zwony cyrkwy ze swojim mócnym, počnym zwukom kemše zazwonichu. Tajka nutrnosc na městnje měra bě dobre zahajenje wysokeho swjedženja křesćanstwa. Horjeka w měsće knježeše hołk a tołk – hektiscy ludžo a wobchad. Hač scyła měř a pokoj nadeńdu?

Sup. Albert měješe liturgiski džěl kemšow. Čitanja z

biblije, připowědženja Starého zakonja a radostne poselstwo ze scénja Lukaša přednjesechu nam wjacori młodostni. Po kóždym tekšće zaspěwa wosada jedyn z rjanych hodownych kěrlušow. Wosebitu radosć wobradźichu nam serbske džěci z Budyšina. Nawjedowani wot kantorki Neumannoweje zaspěwachu hodownej kěrlušaj z nowého spěwnika za džěci a młodostnych. Zapřiječće młodžiny do kemšow je znamjo nadźije, zo wobsteji w Budyšinje tež do dalšeho přichoda serbska wosada.

K.L.

Budyšin. 4. januara spominaše so z nutrnoscju w Tuchorskej cyrkwi na 400lětny jubilej jeje poswjećenia. Předowanje měješe farar Malink, wo hudźbne wobrubjenje postarachu so dujerjo a muski chór Pětriskeje wosady. Tuchorska cyrkej bu po jenož 27 tydženjach twarskeho časa 4. januara 1599 jako pohrjebnišćowa cyrkej poswjećena. Po natwarje žarowanskeje hale kónc zašleho lětstotka bě wona zbytna. Wot lěta 1997 prócuje so Založba Tuchorskeje cyrkwy wo jeje zdźerženje. W lěću wotměwaja so tu koncerty a Bože služby. Tež za křesćanske pohrjebny ma so cyrkej w přichodze zaso wužiwać. **T.M.**

Budyšink-Poršicy. Wosada Budyšink, wot lěta 1930 mała sotra Poršiskeje wosady, je so tež loni wo zdźerženje swojeje cyrkwy starała. Błyskowód a lijawy so ponowichu. Tež na piščelach běchu reparatury trěbne. Dohromady wuda so 12tysac hriwnow.

Wjele wjetše staroscje ma Poršiska wosada. Piščele dyrba so dospołnje přehladać, štož budže na 76tysac hriwnow plaćić. Tuchwilu pobrachuje hišće 30tysac hriwnow. Hač wosada telko pjenjenz wjedže, zo piščele hody 1999 čerstwje zaklinča? **K.L.**

Přeprašujemy

5.2. – piatk

15.30 hodź. wosadne popołdnje w Ptačecach (sup. Albert)

6.2. – sobota

15.00 hodź. wosadne popołdnje w Hodźiju (sup. Albert)

7.2. – 2. niedźela do póstneho časa

10.00 hodź. kemše w Budyšinje na Michalskej fary (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnosc w rozhłosu (farar Malink)

13.30 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budestecach (sup. Albert)

8.2. – pónđzela

9.30 hodź. Kublanski džěr w Budyšinje na Michalskej fary

10.2. – srieda

14.00 hodź. wosadne popołdnje w Minakale (sup. Albert)

13.2. – sobota

14.30 hodź. wosadne popołdnje w Malešecach (sup. Albert)

14.2. – niedźela do póstneho časa

10.00 hodź. kemše w Njeswačidle (sup. Albert)

17.2. – srieda

15.00 hodź. wosadne popołdnje we Wochozach (sup. Albert)

18.2. – štwórtk

14.00 hodź. wosadne popołdnje w Bělej Wodze (sup. Albert)

21.2. – 1. niedźela w póstnym času

11.45 hodź. nutrnosc w rozhłosu (sup. Albert)

27.2. – sobota

15.00 hodź. wosadne popołdnje w Delnim Wujězdze (sup. Albert)

28.2. – 2. niedźela w póstnym času

10.30 hodź. kemše w Spalach (sup. Albert)

6.3. – sobota

15.45 hodź. wosadne popołdnje w Drježdžanach (sup. Albert)

7.3. – 3. niedźela w póstnym času

10.00 hodź. kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michalskej cyrkwi (sup. Albert)

11.45 hodź. nutrnosc w rozhłosu (farar Malink)

13.30 hodź. kemše w Budestecach (sup. Albert)

Pomhaj Bóh, časopis ewangelskich Serbow; wudawačel azamolwity: Serbski wosadny zwjazk, adresa redakcije/ Adresse der Redaktion: Jerjowa/Heringstraße 15, 02625 Budyšin/Bautzen; Postvertriebsnummer: F 13145; zamolwity redaktor: superintendent Siegfried Albert (tel./fax: 03591/481280); čišć: Lausitzer Druck- und Verlagshaus GmbH/Serbska čišćernja, Hornčerska/Töpferstraße 35, 02625 Budyšin/Bautzen, zhotowjenje a rozšěrjenje časopisa Pomhaj Bóh podpěruje Domowina-Verlag GmbH Ludowe nakładnistwo Domowina, Sukelnska/Tuchmacherstraße 27, 02625 Budyšin/Bautzen; Pomhaj Bóh wuchadza jónkroč za měsac. Lětny abonement plaći 10 hriwnow. Přinoški a dary na konto: Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen, Nr. 1000 028 450, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00